

ČERNÝ PAVILON - NÁRODNÍ CENTRUM CHOREOGRAFIE V AIX-EN-PROVENCE

BLACK PAVILION - NATIONAL CENTRE OF CHOREOGRAPHY
IN AIX-EN-PROVENCE

1a

1b

V říjnu 2006 byl slavnostně otevřen Černý pavilon Národního centra choreografie (NCCh) ve francouzském městě Aix-en-Provence v regionu Provence-Alpes-Cote d'Azur v departementu Bouches-du-Rhone. Budovu navrhnul architekt Rudy Ricciotti a celý projekt vedl choreograf Angeli Preljocaj.

V objektu jsou umístěna čtyři korepetiční studia a sál s hledištěm pro 378 diváků. Tanečníci zde mohou realizovat svá díla v celém procesu vývoje od prvního zkoušení až po finální představení.

Aktivity nového provensálského centra choreografie jsou zaměřeny do pěti oblastí:

- **tvůrčí centrum** – bude hostit pozvané taneční skupiny od zkoušek po představení ve velkém sále,
- **experimentální centrum** – vytváří spojení mezinárodní sítě choreografických center v regionu Provence-Alpes-Cote d'Azur a zaměřuje se objevování nových talentů,
- **výukový prostor** – usnadňuje široké veřejnosti přístup k tanci v celé jeho rozmanitosti, představuje práci národních i mezinárodních skupin podpořenou pedagogickým doprovodem,
- **místo předávání** – umožňuje zviditelnění jednotlivých tanečních projektů díky široké nabídce umělec-

kých přestavení a choreografií v průběhu celého roku, • centrum **mezikulturní spolupráce** – podílí se na vytváření projektů podporujících kulturní spolupráci, zejména díky usnadnění přístupu k novým estetickým postupům pomocí cirkulace a zvaní mezinárodních tanečních společností.

Díky společnému zájmu veřejných subjektů, Ministerstva kultury a komunikace, Regionálnímu ředitelství kulturních záležitostí, města Aix-en-Provence, Společenství Pays d'Aix, regionu Provence-Alpes-Cotes d'Azur a departementu Bouches-du-Rhones, byla tato budova jako první centrum choreografie postavena přímo ke svému účelu.

Rozměry, které byly k dispozici pro stavbu NCCh, byly velmi omezené, dalo by se říct až nedostatečné – a to byla výzva. Projekt bude muset existovat i přes omezení hmoty, nebude mít nic víc než kostru a obal. Proto bylo třeba najít základní definice pracovních procesů, které budou v objektu probíhat a bylo nutné najít soulad s myšlenkami chvály snahy a práce jako ctivosti. Pro architekturu to bylo hodně těžké. Práce se stala esteticky nesprávná a snaha politicky nekorektní. Uprchlý v pocitu viny a špatného svědomí, hledal architekt řešení.

2

3

**ROZHOVOR S AUTOREM NÁVRHU
ARCHITEKTEM RUDYM RICCIOTIM**
Kdy se uskutečnila soutěž na NCCh
v Aix-en-Provence?

Před osmi lety.
Jaké bylo zadání?

Kontextem je obchod Sextius-Mirabeau s urbanistickým plánem od Martorella a Bohiga(se). Parcela vyčleněná pro tuto budovu byla velice úzká sousedící s dlouhým schodištěm a velkým náměstím. Prvky stejně velkými, jak velká nesou jména – Place Francois Mitterrand, Avenue Mozart. To celé byl obraz územního plánování viděný katalánským racionalismem podpořený obchodní strategií na dostřel regionálnímu konzumu. Jasně řečeno, je to „Causescu elektro-house“!

Co bylo hlavní myšlenkou vaší koncepce?

Projekt trpí nedostatkem místa. Urbanistický plán sotva očekával umístění budovy!... Celé to bylo skoupé – museli jsme stavět pod lehkými schody s naukou krtka. Právě svými obtížemi, svou urputností a obecným nedostatkem byl projekt živěn. Je běžné, že architekt chválí obtíže, aby vyzdvihl, jak hodnotný je jeho přístup, ale tady toho bylo opravdu moc.

Jaké jsou ty obtíže, o kterých mluvíte?

Máme stavbu o rozměrech 18 x 36 m postavenou na výšce, kde pouze její fasády jsou nosné, s vylehčenými stropy o velkém rozpónu, kde modul pružnosti nebyl plně garantován, a které nesmějí pružit pod tanečními kroky. Tudiž to potřebovalo ještě druhý strop z betonu na pružných podložkách – to jsou základní konstrukční požadavky. Další napětí do práce kolem návrhu konstrukce vnášela seismická místa, výška hladiny podzemní vody v úrovni podzemního sálu a také železnice vedoucí přímo za stěnou hlavního sálu.

Jak popisujete tuto budovu?

Budova je tak trochu svázaná, ale není to skutečné utrpení, NCCh představuje osvobození a svobodu těla. NCCh je tak trochu jako Angelin (Preljocaj) – suché, kostnaté, napjaté tělo s křivým úsměvem...

Redakce děkuje za poskytnuté informace a fotografie arch. ateliéru Rudy Ricciotti

Investor	město d'Aix-en-Provence – SEMEPA
Uživatel	Ballet Preljocaj / Centre Chorégraphique National d'Aix-en-Provence, www.preljocaj.org
Architektonický návrh	Architecte Rudy Ricciotti
Podlahová plocha	3 500 m ²
Náklady	4,6 mil. EUR, 1 314 EUR/m ²
Realizace projektu	květen 1999 až květen 2006

Černý pavilon NCCh byl vybrán mezinárodní porotou mezi finalisty Evropské ceny za současnou architekturu Mies van der Rohe Award 2007 (pozn. redakce).

Obr. 1 a) Letní, b) zimní pohled na Černý pavilon

Fig. 1 a) A summer, b) winter view of the Black pavilion

Obr. 2 Fasáda pavilonu se schodištěm

Fig. 2 A facade of the pavilion with a staircase

Obr. 3 Taneční sál bez vnitřních podpor

Fig. 3 A dancing hall without internal supports

Obr. 4 Sloupy, vzpěry, průvlaky a nosníky nosné konstrukce z černého pohledového betonu

Fig. 4 Columns, struts, girders and beams of the structure made from black exposed concrete

Obr. 5 Podélný řez objektem s velkým sálem v suterénu

Fig. 5 A longitudinal section of the structure with a spacious hall in the basement

Fotografie: 1a, 3 – Philippe Ruault
1b – J. C. Carbonne
2, 4 – Agence Rudy Ricciotti

